

בש"פ 8038/15 - יעקב רייף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8038/15

כבוד השופט י' הנדל

לפני:

יעקב רייף

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בברא שבע מיום
5.11.2015 במ"ת 53509-08-15
השופט נ' ابو טהא

עו"ד משה סוחמי

בשם העורר:

עו"ד עדי צימרמן

בשם המשיב:

ההחלטה

מנוח בפניו ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בברא שבע (מ"ת 53509-08-15, כב' השופט נ' ابو טהא) לפיה
בעצם העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. העובדות הנדרשות להכרעה בכתב האישום הינו: פליקס ובה (להלן: פליקס) משמש מנהל של חברת
פ.ל.א.ר. ניהול נכסים בע"מ, שהינה בעליים של מקרקעין הכלולים מבנה בן ארבע קומות, הנפרדות זו מזו ומקשורות
באמצעות חדר מדרגות משותף. העורר הינו הבעלים של חברת "דרך צלה קבלני בניין והשיקעות". איגור פדורובסקי
(להלן: איגור) משמש הבעלים של חברת "המרכז הארץ לעבודות גמר".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

במועד סמוך ולפני 19.11.2014 קשו העורר וגיא קלר (להלן: גיא) קשר להקים מקום ותשתית לגידול סם מסוכן מסוג קנberos (להלן: הסם), ולגדל שם את הסם בכמות מסחרית ללא היתר כדין. לשם כך, שכרו העורר ואיגור את קומת הקרקע, הקומה הראשונה והקומה השנייה של המבנה לתקופה של שנתיים. במסגרת הקשר, השתמשו העורר ואיגור בקומת הקרקע כמחסן לצורך אחסון חפצים הקשורים בעיסוקו של כל אחד מהם בשיפוצים. לאחר תחילת השכירות, החלו העורר וגיא לבצע פעולות לשם הכשרת היחסות לגידול סם: העורר בנה קיר גבס בקומת השנייה, עמ賈 רכשו עשרה מגנים, שהותקנו בקומות הראשונה והשנייה, ושנוعدו לクリר את החדרים. כן הוציאו במנורות חימום, חומרי דישון, וחומרים לשתייה שתיל סם. לאחר שהעורר וגיא סיימו להכשיר את היחסות לגידול סם, במשך חודשים אחד למעט צרו של גיא ביום 20.8.2015, גידלו השניים סם ביחסות. באותו יום, תפסה משטרת ישראל במקום כ-235 ק"ג נטו של סם מסוג קנberos, חלקם בשתילים וחלקם כסם מעובד. גיא נעצר ביוומו על מזון בקומת הראשונה. כתבי אישום נפרדים הוגשו כנגד העורר וכנגד גיא. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר. זאת בהतבס על מסקנתו בדבר קיומו של ראיותلقאה, עילית מעצר והעדר חלופה.

הסגור טוען שלוש טענות עיקריות: האחת, נוגעת לעוצמת הראיות לכאה. השנייה, אפלית העורר מול איגור שנגדו לא הוגש כתב אישום. השלישית, עניינה אי קבלת חלופה מעצר שהוצאה. מסקנת הodeskיר שהוגש, לפיה אין לשחרר את העורר לתנאי מעצר בית, חרף זאת שהוצעו שני ערבים טובים, אינה ראייה בעיני הסגור בנסיבות העניין.

2. צודק בית המשפט המחוזי שהמקרה חמוץ. עסקין בסוג של תעשיית סמים. לצד זאת, יש לבחון את עוצמת הראיות. בחינה זו תיעשה תוך התייחסות לשלוות המעורבים. איגור כופר שידע כי המקום משמש לגידול סמים לצרכי מסחר. גיא סירב תקופה להפליל העורר, ברם בעימות ביניהם כל אחד הטיל את האחריות על השני. העורר טען שהוא ואיגור שכרו את המקום ולא ידעו על הנעשה שם. גיא טען בעימות ולאחריו כי הוא עובד בשביול העורר, שהקשר שלו היה עמו ולא עם איגור, העורר הוא שהביא את המזגנים, והוא אשר היה הכוח המניע מהחורי השימוש במקום לצרכי גידול סמים. זיקת העורר למקום באהה לידי ביטוי בכך שהוא ערך את חוות השכירות מול פליקס, יחד עם איגור; הוא הודה מול המתoor לצורך השכירות; הוא שילם את החשבונות השוטפים של המבנה כגון חשבונות ארנונה, חשמל ומים; והוא רכש את המזגנים ודאג להתקנים במקום.

לסיכום סוגית הראיות ניתן לומר כך – יש הבדל בין מצבו של העורר לבין מצבו של איגור, ولو בשל עדותו המפלילה של גיא. כן, ישנה תשתיית נסיבתית המצביעת על כך כי העורר מעורב יותר במעשה, כפי שתואר לעיל. על כן, על אף שהraiות לכאה בעניינו של העורר נשענות בעיקר על עדותו של גיא, אשר לו יש אינטראס להסיר את האשמה מעליו, ניתן לומר כי הונחה תשתיית ראייתית מספקת. יוזכר כי כנגד גיא הונחה תשתיית ראייתית אשר לטעמי אותה יותר, בדבר מעורבות בעבירות סמים, וזאת מהטעמים הבאים: הוא נתפס ישן במקום; לידי נתפס צורר מפתחות של המקום; ונמצא דנ"א שלו על אחת מהכפות שנפתחו במקום.

הטענה השנייה של הסגור היא אפליה אל מול איגור. כאמור, הראיות מפלילות יותר נגד העורר לעומת איגור. אולם מצאתי להוסיף כי מאז מתן החלטת בית המשפט המחוזי, קיימים נתן נוספים שרלונוני אף הוא לטענת האפליה. חברי השופט י' דנציגר החליט לפני עשרה ימים לקבל חקלית את העורר שהגיש גיא (בש"פ 8655/15 גיא קלר ב' מדינת ישראל, (מיום 7.12.2015)) על ההחלטה לפיה נעצר עד לתום ההליכים. תחת זאת נקבע כי מנהל הפיקוח האלקטרוני יגיש לבית המשפט דו"ח בדבר האפשרות של הפעלת פיקוח אלקטרוני. עניין זה מתקשר להתיחסות לטענה השלישית של הסגור בנושא תסקירות המעצר שנערך. תסקיר שירות המבחן אמן של שחרור העורר למעצר בבית תחת מפקחים,

אר הוסיף כי "קיים מקום לבחון אמצעי אכיפה ופיקוח מוגברים, עשויים להוות מענה הולם לרמת הסיכון".

3. הנה כי כן, שכלל שלוש הטענות של הסגנוריה מוביל למסקנה אחת – מצד אחד, אין מקום להורות על ביטול החלטת בית המשפט המחויז. ברם, מצד שני, לנוכח האמור לעיל, ולרבבות ההתפתחות החדשה בדמות החזרת התיק לבית המשפט המחויז בעניינו של גיא, נconi יהיה לשקל החלופה של איזוק אלקטרוני. ודוק – אינני מביע עמדה אם יש מקום לקבל חלופה כזו. מסכים אני, שאין מקום להסתפק בחלופה שאינה כוללת איזוק אלקטרוני. מודע אני לכך כי ניתן להבחין בין העורר לבין איגור מבחינת התשתיות הראייתית, ובין העורר לבין גיא בשל גילו הצער של האחרון. אך עדין, בניתוח רחב יותר של הריאות לכואורה, ושל נסיבות העוסה והמעשה שהוכח לכואורה, ובכפוף לאמור בתסaurus, נדרש כי העניין ישקל ותינתן החלטה חדשה על ידי בית המשפט המחויז, בכפוף לשיקול דעתו.

בהתאם לאמור, התיק יוחזר לבית המשפט המחויז. שירות המבחן יערוך תסaurus משלים ככל הנדרש על פי סעיף 22ג לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעיצרים), תשנ"ו-1996, וזאת תוך שבועיים. לאחר קבלת התסaurus, ובכפוף לו, יחולט בית המשפט המחויז על הצורך לדיוח מהמנהל על מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהתאם לסעיף 22ב(ג) לחוק, וזאת תוך תקופה שייקבע. במצב האחרון, יקבע העניין לדין בנסיבות באי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015).

שפט